

do najvišjih krogov, in ti bodo pravičnice sodili, kakor more biti nižji strankarski. Vrli Vuze-
ničani, ponosni bodite toraj prišlega učitelja, bodete spoznavali ga visoko ceniti. Vas, g. učitelj, pa obdržimo hvaležno v vednem spominu in Vam iz vsega srca želimo kmalo največjo srečo zav-
živati v svoji ljubljeni obitelji! Bog Vas ob-
varuj in ohrani krepkega zdravja še mnogo let!

Od Marije Snežne na Velki. (Šolsko.)

Te le vrstice veljajo vzornemu značaju, česti-
temu in preljubljenemu bivšemu nadučitelju
našem, gospodu Vidu Majcenu. Blagonošno so
delovali celih 50 let, od teh pa 42 v naši sicer
lepi a borni fari. Malone vsaki izmed nje pre-
bivalcev bil je njihov učenec. Preteklo jesen
so prosili oblastvo, da jih deje v zasluženi po-
koj. Ona jim željo izpolni, vendar jih ob enem
poprosi, da še učijo do velike noči letošnjega
leta. Radi so gospod nadučitelj to obljubili.
Zadnje nauke so polagali v mlada srca in to
s toliko ljubeznijo in milobo, a tudi z veliko
požrtvovalovstjo, ker so nevarno bolezen, ki je
v njih rastle nezapaženo, od dne do dne bolje
čutili; muke so postale začetkom marcija tako
hude, da so obležali. Ostavili so stolico, toda
ne učencev, katere so sedaj še tesneje zakle-
nili v srce svoje; a to jim je krvavelo. Kakor
balzam pa jim je bil dopis, v katerem se jim
krajni šolski svet zahvaljuje za preobilni trud
in mnogoletne uspehe v vzgoji in pouku. Glasi
se tako-le: Vašo prošnjo z dne 3. t. m., poleg
katere Vam slabo zdravje ne dopušča več na-
daljevati šolsk. vodstva in poučevanja, kar ste
blage volje še storili potem, ko ste stopili v po-
koj, Vam usliši okr. šolsko oblastvo ter se Vam
zahvali ob enem za Vaše mnogoletno uspešno
delovanje na šoli v Velki gledé na odgojevanje
in poučevanje po vsem zasluženju! Okr. šolski
svet Radgona, dne 21. marcija 1891. Predsednik:
Scherer. — Hvala Bogu se gospodu nadučitelju
zdravje vrača: naj bi jim Milostljivi sedaj
tudi dal uživati dolg in vesel pokoj, kakoršnega
so si zaslužili!

Od sv. Urbana pri Ptuj. (Zdravnik)
gospod Kranjc je na plučni bolezni, še le v
41. letu svoje starosti, tedaj dosti prerano,
umrl. Cela okolica, posebno po Vrbanska fara
žaluje nad veliko zgubo, ker je bil rajni vésten
in skrben zdravnik, in prav miroljubnega ob-
našanja. Kdor je bil nazoči pri njegovem spre-
vodu, ta se je osebno prepričal zaupanja in
ljubezni do njega, kajti ne le samo iz domače
fare, ampak tudi iz vseh sosednih in tudi dal-
njih far je prišlo ljudstva, da je bila stiska,
rajnemu iz prijazne hvaležnosti k zadnjemu po-
potovanju čast skazati! Obžalovanja vredno je
bilo slabo vreme, ker je za tega del dosti časti-
teljev njegovih zadržalo, koji bi še bili radi prišli.
Tudi njegovi posebni znanci in prijatelji raznih
stanov, kakor: naš deželni poslanec in odvet-

nik gospod dr. Jurtela, več gosp. uradnikov in učiteljev iz Ptuj in okolice so prišli k pogrebu.
Zbrani, izvrstni pevci so rajnemu pri domu
pesem „Nad zvezdami“ in pri grobu, „Blagor
mu“ zapeli. Sprevod so naš domači čast. gosp.
župnik z dvema tukajšnjima čast. gospodoma
vodili. Naši domači godeci, so sprevod izvrstno
žalostno godbo povzdignili, katera vsakega do
solz gene. Rajnega so vrbanski preostojniki ne
mirudvor zanesli in njega tamkaj k večnemu
počitku položili. Hvala in zahvala vsem poprek,
kateri so rajnemu po eni ali drugi strani zad-
njo čast skazali. Lahka mu naj bo zemlja! V
Gospodu naj mirno počiva. Nam pa ljubi Bog
naj pošlje drugega zdravnika, ker je tak ve-
lika dobrota in potreba za celo okolico!

S Pohorja pri Mariboru. (Odpadnik.)

Naša občina je že bila narodna od časa, ko so
se volitve začele. Volilec je bil vselej Andrej
Lobnik in nismo še propali večkrat, kakor za
deželni zbor leta 1890. Tu smo zvolili Jan.
Maharja. Tega pa so liberalci iz Pivole in iz
Gornjih Hoč na den volitve tako napojili, da
se ni streznil do drugega dne, do volitve v
Mariboru. Mož ni vedel tisto jutro, kam se po-
dati; v tem, ko bi se naj bil podal na severno
stran, pa se je podal na južno. Odtod ga je
potem Hočki „pipar“ France Müller v lični
kočiji na volišče zapeljal. V tem mu je pač
torej veliko čast zkazal, toda po volitvi je
moral naš Janez pešice domu korakati. Tako
Nemci delajo in prav je, če delajo tako s slov.
odpadniki. Tje v kočiji, nazaj pa po čevljih.

Iz St. Lenarta pri Laškem. (Smrt blage
žene.) Umrla je tukaj na veliki petek zvečer
Neža Lapornik, rojena Obaržan, žena posest-
nika Jurija Lapornik v Žigonu. Pokojna je
bila zvesta žena, skrbna mati treh sinov, in
miroljubna sosedka. Bila je usmiljena proti re-
vežu, rada mu je pomagala, kolikor se je dalo.
Mnogim je bila tudi krstna botra, temu dokaz
je bil, da je bilo pri pogrebu na velikonočno
nedeljo popoldan, veliko tistih navzočih, katere
je ona v krstu držala. Razen teh bila je velika
procesija domačih, kakor tudi sosednih faranov,
ki so spremili njeno truplo k večnemu počitku.
Bila je tudi bogaboječa kristjana; potrpežljivo
je prenašala hude bolečine na nogi, vsled ka-
tere je tudi umrla. V svoji dolgi bolezni je
rada prejemale sv. popotnico, upajoč, da bo po-
tem srečno dokončala tek življenja. Zaradi nje-
nega skrbnega pripravljanja na smrtno uro,
kakor tudi radi njene usmiljenosti, upamo, da
ji je Bog obilno plačilo dodelil. V miru naj
počiva!

Politični ogled.

Avstrijske dežele. V ponedeljek je bilo
pri svitljem cesarja v avdijenci predsedništvo

drž. zbora dr. Smolka, baron Chlumecky in dr. Kathrein. Cesar jim je rekel, da želi, naj se v drž. zboru sklepa o rečéh, ki so našete v prestolnem govoru, tedaj v prvi vrsti o gospodarskih rečéh. Tako v celem utegne se pač to izgoditi, toda težko, če se gospôda ves čas zdrži političnih stvari in nam se dozdeva, da to tudi ni mogoče. Do zdaj so bile že štiri seje, pa vse skorej brez pomena in s kraja pač tudi ni mogoče drugače. Volitve v razne odseke so se izvršile gladko, prav tako, kakor so se poprej v klubih dogovorili gledé na nje. V devetih odsekih so tudi slov. poslanci, med njimi je g. Miha Vošnjak in sicer v obrtnem odseku. — Štajarska c. kr. kmetijska družba razpisuje službo učitelja za mlekarstvo, toda le v nemških listih in tudi ne tirja od njega, da zna slovenski. Po takem pa ga naj tudi plačuje le iz nemškega denarja, ne pa iz denarja svojih slov. udov in pa iz državne podpore! — Na Koroško pride za avskultanta pri c. kr. okr. sodnijah naš rojak, g. J. Kotnik, domu iz Velenja. To je sicer dobro, toda treba bi bilo tudi slov. sodnikov v višjih službah, v te pa silijo vselej le nemško gospôdo. — V Ljubljani so zmagali pri dopolnilnih volitvah v mestni zastop močje „Slov. društva“, toda kakor je podoba, „z vso silo“. No, to sicer nič ne dene, ali želeti je, da preneha sedaj tisto nespodobno ščuvanje, katerega je doslej bilo vse mesto polno. — Župani ajdovskega okraja na Goriškem so se bili dne 12. aprila zbrali na Goričici ter so sklenili prositi visoko vlado, da se zniža zemljiški davek, ker so se bila zemljišča vcenila previsoko. Žal, da je tudi pri nas tako. — V Trstu noče gospôda na c. kr. pošti znati slovenski ter se ji izgodi včasih, da pošlje slov. pisma n. pr. namesto v Gorico, kje kam na Hrvaško. Tu bode pač treba pritožbe do c. kr. ministerstva na Dunaji. — Na Hrvaškem čuti se vsako leto več potresov in meni se, da bodo s časom še močnejši, kakor doslej in torej nevarni. — V ogerskem drž. zboru se vrši posvetovanje o načrtu postave, po kateri se na novo vredijo sodnije. Doslej se ni bilo vselej zanesti na nje in je večkrat trpela pravica nasproti krivici. Naj postane naprej v tem oziru boljše!

Vunanje države. Naša svitla cesarica biva sedaj v Rimu in pravi se, da obišče, če tudi le na tihem, sv. očeta Leona XIII. — Višji mojster italijanskih framonov je nek jud Lemmi in sedaj se je izvedelo, da so ga bili pred leti obsodili v ječo za voljo tatvine, pa jim je močic zbežal. Lepo društvo je torej to, ki ima na čelu tatú. — V Cerdi blizu Palerme je 2000 kmetov ugovarjalo zoper novi davek, ki ga tam plačuje vsaka rodbina ne gledé na

to, ali glešta kaj ali se živi le od svojih rok t. j. od dela. Vdrli so v ječo ter iztrgali iz nje tovariše, ki jih je bila gosposka zaprla. Oj lepa Italija! — Na Francoskem poviša se colnina t. j. davek na blago, ki prihaja iz drugih dežel, za precejšnjo vsoto. To pride pač prav drž. kasi, ne pa tako trgovcem, zato so zadnji zoper vsako povišanje tega davka. — V angleškem drž. zboru sklepa se postava, ki meri na to, da si irski kmetje nakupijo zemljišča, ki jih imajo doslej le v najemu ali „v štantu“. To je že tedaj vendarle nekaj za uboge, tlačene Irce. — Knez Bismarck ni dobil pri volitvi za drž. zbor v Berlinu večine in treba je ožje volitve in pri tej brž ko ne zmaga knez. — Po Nemškem je počil glas, da je vojska z Rusi že tako, kakor gotova, nemška vlada pa pravi sedaj, da ni na taki govorici nič resnice. Dobro, če je ni! — Na dvoru ruskega carja se nekaj plete, toda ne zna se prav, kaj, le toliko je gotovo, da dela caru lastna rodovina preglavico. Veliki knez Mihael mora z doma na 5 let in njegova mati Feodorovna je umrla prav na naglem. — Rumunski kralj Karol je praznoval 25letnico svoje vlade; na prestol v Bukreštu je prišel po spletkah kneza Bismarcka in še ima sedaj nasprotnikov v deželi. — Prejšnji srbski kralj, znani Milan je že odšel iz Belega Grada in misli se naseliti v Parizu. No, on ljubi življenje, kakor je v tem mestu, toda težko, če mu bode za to dovolj evenka! — Na otoku Krf, ki je del grške države, so nastali nemiri in sicer zoper jude, ker jih imajo na sumu, da so umorili mlado kršč. dekle. Le-to so v resnici našli mrtvo v tistem delu mesta, kjer prebiva največ judov. — Razpora med Menelikom, abisinskim cesarjem v Afriki in laško vlado še ni konec in Menelik se brani podpisati pogodbo, kakor mu jo Italija ponuja. — Harrison, predsednik republike zedinjenih držav v severni Ameriki, dela na to, da odpravi s časom iz cele Amerike tuje t. j. trgovce iz Evrope ter pravi, da jih Ameriki ni treba, ker ima blaga dovolje doma, v Evropo pa ga pošljejo lahko domači trgovci. To je sicer velika misel, toda najbrž ostane le pri misli, kajti trgovina hodi svoja pota ter ne vpraša veliko, kaj da kdo o njej misli, ampak kaj ji „več nese“.

Smešnica 17. „Človek“, zatrjuje krčmarica trgovcu iz mesta, „človek se pač moti v časih. Zmerom sem vas sodila po vašem nosu za juda pa hvala Bogu, da niste“. — „Saj res“, odvrne jej trgovec, „res se moti človek lahko. Jaz sem bil doslej zmirom mislil, da dolgi lasje niso znamenje kratke pameti ženske“.